

Notat

Dato 28. marts 2012
JBJ - ESDH-sag: 10616
Revideret 23. maj 2012
Side 1 af 11

Dansk Socialrådgiverforening

faglig handlekraft

En tæt, koordineret og sammenhængende indsats Dansk Socialrådgiverforenings forslag til en kontanthjælpsreform

En kontanthjælpsreform skal særligt fokusere på to udfordringer: De unge kontanthjælpsmodtagere og kontanthjælpsmodtagere længst fra arbejdsmarkedet. Begge målgrupper har behov for en individuelt tilrettelagt indsats. En reform skal fremme, at de unge kontanthjælpsmodtagere i match 1 hurtigst muligt kommer i uddannelse eller beskæftigelse. De unge kontanthjælpsmodtagere i match 2 og særligt match 3 kan have behov for en anderledes håndholdt indsats. Her er det vigtigt, at kommunerne får mulighed for at tilrettelægge deres arbejde, så de kan sætte den unge i fokus – og ikke systemet. Det betyder, at de vandtætte skotter mellem de forskellige forvaltninger skal brydes ned, så der kan oprettes særlige ungeenheder med én indgang til alle relevante indsatser for den unge.

Ligeledes skal reformen fremme, at kontanthjælpsmodtagere længst fra arbejdsmarkedet får en sammenhængende, grundig og rehabiliterende indsats, der sætter ind over for alle de udfordringer, der virker som barrierer for at komme nærmere det ordinære arbejdsmarked.

Derfor foreslår Dansk Socialrådgiverforening følgende:

- 1 **Styrket indsats over for unge kontanthjælpsmodtagere**
  - 1.1 *Fjerne adskillelsen mellem jobcenter og andre enheder*
  - 1.2 *Øjeblikkelig brug af aktive tilbud*
  - 1.3 *Ret og pligt til uddannelse for unge under 30*
  - 1.4 *Uddannelse for uddannelsesparate kontanthjælpsmodtagere under 30*
  - 1.5 *Kommunale ungeenheder*
- 2 **De mest udsatte kontanthjælpsmodtagere**
  - 2.1 *Oprettelse af rehabiliteringsteam i jobcentre*
  - 2.2 *Aktive ressourceforløb*
  - 2.3 *En koordinerende sagsbehandler*
  - 2.4 *Udviklingsjobs*
  - 2.5 *Kontanthjælpsjobs (nytteaktivering)*
  - 2.6 *Revalidering*
  - 2.7 *Socialøkonomi*
  - 2.8 *Udsatte politik*
  - 2.9 *Fradrag for arbejdsindtægt*
- 3 **Optjening af ret til dagpenge**
- 4 **Øget kvalitet i sagsbehandlerens arbejde**
- 5 **Refusionsreform**

1) Styrket indsats overfor unge kontanthjælpsmodtagere

Et centralt led i en kontanthjælpsreform er at sikre en bedre indsats over for unge, der er eller er på vej til at komme på kontanthjælp. Der er flere elementer i en bedre indsats.

1.1) Fjerne adskillelsen mellem jobcenter og andre enheder

Der skal være mulighed for at samtænke indsatsen mellem de enkelte forvaltningsenheder, herunder jobcentret for at skabe sammenhængende tilbud for borgerne. Der er behov for at ophæve den nuværende adskillelse mellem jobindsatsen og den sociale indsats.

En opsplitning, der ligeledes besværliggør arbejdet med særligt kontanthjælpsmodtagere langt fra arbejdsmarkedet er, at ydelseskontoret er adskilt både fysisk og administrativt fra jobcentret og øvrige forvaltninger. Det kan være klogt, at ydelsesdelen ikke ligger hos den samme sagsbehandler, som taler faglig indsats eller job med borgeren, men den bør ligge under samme ledelsesmæssige enhed. Det vil gøre samarbejdet omkring borgeren lettere og ikke mindst gøre det lettere for borgeren, at finde rundt i systemet.

Implementering

Beskæftigelsesansvarslovens § 14 og § 15 bør ophæves.

Denne lovændring kan bruges til at sikre, at ydelseskontoret ikke længere er ledelsesmæssigt adskilt fra jobcentret.

1.2) Øjeblikkelig brug af aktive tilbud

Kommunerne bør sætte ind over for arbejdsmarkedsparede unge med aktive tilbud øjeblikkeligt (straksaktivering), når de melder sig på jobcentret. Forpligtelsen til en øjeblikkelig indsats bør fremgå eksplicit af loven ift. unge, der er indsats- og aktiveringsklare. Jobcentret må sammensætte et tilbud til dem med udredning, rådgivning, praktikforløb, mentorer og andre relevante aktive tilbud, der peger frem mod uddannelse eller beskæftigelse. UU-vejlederen bør inddrages fra start og være med til at udarbejde en plan for den unge.

Indsatsen skal være et aktivt og imødekomende tilbud til disse unge, som kan afklare og motivere dem til at lægge en plan for, hvordan de kommer videre, og som skal give dem forudsætninger og færdigheder til at tage fat på de opgaver, de står over for.

Implementering

Kommunernes forpligtelse til øjeblikkeligt at tilbyde unge aktive tilbud, kan føjes ind i Lov om aktiv beskæftigelsespolitik, kapitel 17 i afsnittet om ret og pligt til første tilbud for personer under 30 år.

1.3) Ret og pligt til uddannelse for unge under 30

Uddannelse skal have høj prioritet i arbejdet med unge kontanthjælpsmodtagere. Alle, der har forudsætninger for at uddanne sig, bør spores i den retning. Det er en af grundene til at bruge aktive tilbud øjeblikkeligt, det er en vigtig mulighed, når der visiteres til socialøkonomiske virksomheder og det er et centralt element i de fleste rehabiliteringsforløb.

Trods målsætningen om uddannelse til unge kontanthjælpsmodtagere, så mener Dansk Socialrådgiverforening ikke, at man kan indføre et system, som fratager alle unge, også dem der ikke er uddannelsesparate, muligheden for at få kontanthjælp, hvis de ikke uddanner sig. Det kan være i strid med Grundlovens § 75, der garanterer alle, der ikke selv kan forsørge sig, ret til hjælp fra det offentlige. Målet om uddannelse må derfor nås ved at koble de forskellige indsatser tættere sammen, ved et intensiveret motivationsarbejde af de unge, ved samarbejdsaftaler med uddannelsesinstitutionerne, ved en gennemtænkt brug af aktive tilbud mv. En forudsætning for at kunne det er etablering af særlige ungeenheder i kommunerne.

1.4) Uddannelse for uddannelsesparate kontanthjælpsmodtagere under 30

Skal unge uddannelsesparate kontanthjælpsmodtagere i uddannelse, forudsætter det, at der laves en reform af uddannelsessystemet, så det er klar til at tage i mod de unge. Herunder skal der oprettes flere praktikpladser.

Desuden foreslås:

- De nuværende regler for uddannelsespålæg for de 18-24 årige skal udvides til også at gælde for unge mellem 25 og 29 år.
- At være visiteret til match 1 skal ikke automatisk betyde, at man skal have uddannelsespålæg, da der er forskel på at være hhv. arbejdsmarkedsparat og uddannelsesparat.
- Uddannelsespålægget skal kun gives efter en individuel, socialfaglig vurdering, der viser, at den unge er uddannelsesparat.
- Ungdommens Uddannelsesvejledning (UU) udvides til at gælde op til 30 år.

- Uddannelsespålægget skal afpasses efter den enkeltes situation og muligheder.

Implementering

Målgruppen for uddannelsespålægget til unge kontanthjælpsmodtagere i Lov om aktiv beskæftigelsesindsats § 21b stk. 1-4 skal udvides, så det også gælder for unge op til 30 år.

Reglerne for Ungdommens uddannelsesvejledning skal ændres så de omfatter vejledning mv. af unge op til 30 år. Ændringen skal ske i bekendtgørelse af lov om vejledning om uddannelse og erhverv samt pligt til uddannelse, beskæftigelse m.v. § 3 stk. 3.

1.5) Kommunale ungeenheder

En del unge får i dag et utilstrækkeligt og usammenhængende tilbud, og de risikerer ikke at komme i uddannelse eller arbejde. Gruppen spænder fra unge, der 'bare' er arbejdsløse og ikke i gang med en uddannelse, til meget udsatte, der i værste fald kan blive pensionskandidater. De unge kan have sammensatte problemer med svag familiebaggrund, dårlige skolekunderskaber, ingen tilknytning til arbejdsmarkedet, uheldigt netværk, misbrug, psykisk sygdom, kriminalitet mv., og de skal derfor hjælpes langt mere sammenhængende og kontinuert, end i dag, hvor de kan falde mellem flere stole, fordi de kommunale og regionale systemer giver dem en opdelt hjælp. Indsatsen brydes også af et markant skift fra unge- til voksen-system, når de bliver 18.

Derfor er der behov for nytænkning. De unge skal hjælpes varieret og individuelt af et offentligt system, der er knyttet sammen i et tæt net, omfattende beskæftigelsesområdet, det sociale område og psykiatrien. Uddannelsesinstitutioner kan tilknyttes med samarbejdsaftaler. Tidsmæssigt skal rammen gå fra 15 til 25 år. De tværfaglige rehabiliteringsteam, skal kunne inddrages i arbejdet med de unge.

Alle lovgivningsmæssige barrierer for en sådan nytænkning må fjernes, og en omstilling i den retning må fremmes mest muligt - afpasset efter den enkelte kommunes situation.

Implementering

Adskillelsen mellem jobcenter, ydelseskantor og socialforvaltning må fjernes som nævnt i afsnit 1.1.

Serviceovens regler om handleplaner og særlig støtte til udsatte unge må ændres, så de kan kobles med indsatsen fra jobcentret helt op til 25 år.

2) De mest udsatte kontanthjælpsmodtagere

Der findes i kontanthjælpssystemet mange kontanthjælpsmodtagere, som har befundet sig der i mange år. De er ikke berettigede til førtidspension, typisk fordi behandlingsmulighederne ikke er udtømte (ikke mindst i forhold til de mange kontanthjælpsmodtagere som har alkohol- og andre misbrugsproblemer). Det kan også være fordi, der fortsat er en grad af arbejdsevne, men spinkle faglige kompetencer i kombination med stækkede sociale kompetencer, helbredsmæssige skavanker og langvarig ledighed gør, at det ikke kan lykkes at finde en arbejdsgiver, som vil ansætte dem.

2.1) Oprettelse af rehabiliteringsteam i jobcentret

Disse langvarige kontanthjælpsmodtagere bør visiteres til de foreslåede rehabiliteringsteams for en afklaring af, hvori hovedproblemerne består og hvordan der eventuelt kan tages fat i dem. Alle, der visiteres til rehabiliteringsteamet, får en rehabiliteringssagsbehandler, som er sagsbehandler i sagen og benytter rehabiliteringsteamet som ressourcepersoner, der kan trækkes ind efter behov. For at fungere som rehabiliteringssagsbehandler bør man være socialfagligt uddannet. Sagsbehandleren fungerer som tovholder, så det ikke er den enkelte borger, der skal holde styr på alle indsatser.

Implementering

Brug af rehabiliteringsteams kan skrives ind i sygedagpengelovgivningens kapitel 6, fx som en ny paragraf 17 a. Desuden kan der skrives en henvisning i Lov om aktiv beskæftigelsespolitik i kapitel 7 om individuelle kontaktføløb til den nye paragraf i sygedagpengelovgivningen.

2.2) Aktive ressourceforløb

De mest udsatte kontanthjælpsmodtagere i match 3 og match 2 i risikogruppen har brug for en særlig indsats, der kombinerer sociale, sundheds- og beskæftigelsesmæssige indsatser i et sammenhængende forløb. Det er således oplagt at tildele denne gruppe kontanthjælpsmodtagere aktive ressourceforløb, der har til formål at udvikle den enkeltes arbejdsevne igennem en koordineret og håndholdt indsats i en (længerevarende) periode.

Implementering

aktive ressourceforløb skal beskrives i et selvstændigt kapitel i Lov om aktiv beskæftigelsesindsats, svarende til de nuværende kapitler 10-13. Kapitlet skal beskrive: forløbenes formål, målgruppe, visitationskriterier, varighed, ydelse, kravet om aktiv deltagelse, rettigheder og pligter mv. Kapitlet skal præcisere, at alle parter (sundhedssektoren, forvaltninger, faggrupper og borgeren) er forpligtet til at medvirke i de aktive ressourceforløb.

For at sikre, at både sygedagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere og borgere på førtidspension kan blive visiteret til aktive ressourceforløb, skal der bl.a. i Sygedagpengeloven, Lov om social pension og Sundhedsloven skrives henvisninger til det nye kapitel i Lov om aktiv beskæftigelsesindsats for at forpligte alle parter til at deltage.

2.3) En koordinerende sagsbehandler

Hvis en kontanthjælpsmodtager langt fra arbejdsmarkedet har både sociale, beskæftigelsesrettede og sundhedsmæssige problemer fx misbrugsproblemer skal vedkommende kunne bevilges en koordinerende sagsbehandler. Dette gælder også hvis borgeren vurderes ikke at kunne profitere af et decideret ressourceforløb.

Den koordinerende sagsbehandler skal både kunne udføre myndighedsopgaver på social- og beskæftigelsesområdet, være bindeled til det regionale sundhedsvæsen og udføre personlig og praktisk hjælp og støtte til borgeren. Dvs. en fremskudt sagsbehandler med bred viden om lovgivning, forvaltningerne og som samtidig fungerer som personlig støtte (mentor/støttekontaktperson). Den koordinerende sagsbehandler kan have maks. 25 sager.

Den koordinerende sagsbehandler kan tildeles borgeren, hvis det skønnes relevant ved match 2 og ved match 3 medmindre omstændighederne taler imod.

- Nuværende eksempler: Case managers i Kolding sikrer helhedsorienteret arbejde med hjemløse og indsatte borgere i "Den gode løsladelse". Case manageren sikrer udredning, sammenhæng i og koordination af kommunens samlede indsats over for borgeren og sørge for, at de bliver udført.
- Gentofte Kommune: Projekt "bedre kvalitet i arbejdet med hjemløse" hvor tovholderen er en koordinerende sagsbehandler, der både har til opgave at sikre et vedholdende, systematisk og koordineret flow i den enkelte hjemløses sag. Det er både myndighedsarbejde og personlig og praktisk støtte.

Implementering

For at kommunerne kan indrette sig med koordinerende sagsbehandlere med myndighedskompetence på tværs af forvaltninger skal beskæftigelsesansvarslovens § 14 og 15 ophæves.

Desuden kan muligheden for bevilling af en koordinerende sagsbehandler skrives ind i Lov om aktiv beskæftigelsesindsats kapitel 4, Information og vejledning i jobcentret, fx som en del af § 9, eller i kapitel 7, Fastlæggelse af det individuelle kontaktførelse, som en del af § 15.

2.4) Udviklingsjobs

En række kontanthjælpsmodtagere vil have større motivation for at gennemføre en uddannelse eller opkvalificering via praktik, hvis de ved, at der venter et arbejde til dem. Derfor skal der oprettes udviklingsjobs. Tanken er inspireret af elevkontrakter, hvor man aftaler med en virksomhed, at når eleven har gennemført uddannelse/kursus og har været i praktik, så er der ret til ansættelse i en periode på ordinære vilkår. Det samme skal gøre sig gældende for den ledige. Det skal være rettet mod virksomheder, der ønsker at løfte et socialt ansvar, men samtidig får kvalificeret arbejdskraft, da virksomheden er med til at bestemme hvilken uddannelse eller opkvalificering, der er behov for inden og under praktikken. Dette kræver en kontrakt mellem virksomheden og jobcentret. Klausulen om en periodes ordinær beskæftigelse er afhængig af, om den ledige får gennemført den aftalte uddannelse/opkvalificering.

Implementering

Udviklingsjob kan skrives ind i kapitel 8, Tilbudsmuligheder, fx som en del af § 22.

2.5) Kontanthjælpsjobs (nytteaktivering)

De ledige arbejdsmarkedssparate kontanthjælpsmodtagere skal i aktivering ifølge Lov om aktiv beskæftigelsesindsats. En type aktivering, de kan deltage i, kan være såkaldte kontanthjælpsjobs eller nytteaktivering. Dog bør uddannelse eller opkvalificering prioriteres for målgruppen, hvor det er relevant og dermed være det første bud på indsats/aktivering.

Forudsætningen for at Dansk Socialrådgiverforening kan støtte kontanthjælpsjobs er, at det antal timer kontanthjælpsmodtagerne arbejder sammenholdt med den kontanthjælp, de modtager, svarer til løn på overenskomst niveau. Desuden skal man kunne (gen)optjene ret til dagpenge og ferie via kontanthjælpsjobs.

Kontanthjælpsjobs må ikke erstatte ordinære jobs, som normalt varetages af fx kommunale medarbejdere.

Implementering

En ny paragraf kan skrives ind i Lov om aktiv beskæftigelsesindsats, kapitel 8, Tilbudsmuligheder.

2.6) Revalidering

Antallet af personer, der får tildelt revalidering er mere end halveret siden 2003. Principperne for vurdering af revalidering har været uændrede siden bistandslovens indførelse i 1976, og de nuværende regler i aktivloven fra 1997 om revalidering er heller ikke ændret væsentligt. Alligevel er der langt færre personer, der anses for revalideringsberettiget i dag.

Dette skyldes, at principperne for at tildele revalidering har ændret sig som følge af principafgørelser fra Ankestyrelsen. Her kan særligt nævnes "pædagog-sagen" (A-11-08), der har skabt præcedens for, at arbejdsevnen skal være betydeligt og nærmest varigt nedsat, før der kan tildeles revalidering.

Da revalidering er et godt værktøj til at hjælpe personer med nedsat arbejdsevne tilbage til arbejdsmarkedet, er det ikke hensigtsmæssigt, at principperne for tildelingen langsomt er blevet forringet. Revalidering er med til at forebygge og hindre, at en person med nedsat arbejdsevne havner i fleksjob eller på førtidspension. Det skal derfor være en indsats, der aktivt kan bruges over for dem, der er i risiko for at havne på fleksjob eller førtidspension.

Implementering

Der kan ændres i kapitel 6 i Lov om aktiv socialpolitik for at imødegå de u hensigtsmæssigheder, som Ankestyrelsens principafgørelser har medført.

2.7) Socialøkonomi

Socialøkonomiske virksomheder og projekter er både et tilskud til samfundet og en mulighed for de mest udsatte borgere. De kan have en vigtig forebyggende rolle for dem og åbne for, at de kommer videre mod uddannelse og arbejde på normale vilkår. Kontanthjælpsmodtagere skal kunne visiteres til socialøkonomisk beskæftigelse, men det skal ske ud fra frivillighed og motivation, da det er en forudsætning for, at borgerne udvikler sig personligt ift. arbejde og uddannelse.

Civilsamfundet skal inddrages ved et samarbejde med de frivillige organisationer, som har lang tradition for at mobilisere frivillige til socialøkonomiske aktiviteter. Der er behov for en gennemtænkt civilsamfundsstrategi, som kan fremme samarbejdet med organisationerne. Kommunerne skal spille ud til dem og være med til at finansiere udgifterne, og de må være tovholdere for indsatsen og opbygge frivilligcentre med frivilligkoordinatorer for at fremme udviklingen. Stive regler om udbud må ikke stå i vejen for, at frivillige organisationer får ansvaret for relevante opgaver.

Implementering

Øget inddragelse af socialøkonomi ift. kontanthjælpsmodtagere og andre udsatte hænger sammen med formuleringen af en civilsamfundsstrategi, der udnytter de frivillige organisationers potentiale.

Udviklingen af socialøkonomi vil også kræve, at kommunerne investerer i projekter og virksomheder, og at der afsættes centrale puljer til det.

Regler om, at offentlige opgaver sendes i udbud med omfattende krav til tilbudsgivning, opgaveløsning og dokumentation må fjernes, så frivillige organisationer ikke afskæres fra at deltage i løsningen af relevante opgaver.

2.8) Udsatte politik

Kontanthjælpsmodtagere langt fra arbejdsmarkedet er en gruppe, der er let at overse. De har ofte mange forskelligrettede problemer, der ikke 'passer ind' i det almindelige kommunale system og organisering.

Derfor kan der stilles krav til kommunerne om, at udarbejde en egentlig udsatte politik. En sådan politik kan indeholde bud på, hvilke kommunale tilbud og service udsatte grupper i kommunen skal have og hvordan det skal ske, med borgeren tænkt ind i centrum. Det skal være systemet, der arbejder for borgeren og ikke omvendt.

2.9) Fradrag for arbejdsindtægt

Det har i mange år været gennemgående i de politiske udmeldinger om beskæftigelse for kontanthjælpsmodtagere, at selv ansættelse i ganske få timer om ugen skal etableres. Dette ud fra en forestilling om at en lille fod indenfor på en virksomhed kan føre til, at der over tid findes flere timer, som i bedste fald på sigt kan blive til en frigørelse fra offentlig forsørgelse. Det har ligeledes været et gennemgående ønske fra kontanthjælpsmodtagerne, at der ikke modregnes så meget i kontanthjælpen, såfremt det lykkes at få nogle timers arbejde. Det virker

ifølge kontanthjælpsmodtagerne demotiverende for både forsøget på at skaffe sig et lille job og for at passe det, at det stort set ikke kan mærkes på indtægten, at man faktisk yder en indsats. Det bør derfor overvejes, at ændre reglerne for fradrag for indtægt for kontanthjælpsmodtagere.

Gældende regler

Hovedreglen er ifølge aktivlovens § 30, at indtægter fratrækkes krone for krone:

§ 30. *Har ansøgeren og ægtefællen indtægter, trækkes disse fra i hjælpen, jf. dog §§ 31-33.*

Dette henviser til, at indtægt som f.eks. renter skal modregnes krone for krone. §§ 31 beskriver reglerne for for arbejdsindtægter. Her fratrækkes ikke krone for krone. I stedet ses bort fra kr. 14,99 pr præsteret arbejdstime i maksimalt 160 timer om måneden (svarende til en 37-timers arbejdsuge). Fradraget anvendes både, når der er tale om ordinær beskæftigelse, og når det er beskæftigelse som er et led i aktivering eller andre beskæftigelsesfremmende foranstaltninger:

§ 31. *Har ansøgeren eller ægtefællen arbejdsindtægter eller indtægter som led i tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller andre beskæftigelsesfremmende foranstaltninger, ses der ved beregningen af kontanthjælpen efter § 25 bort fra 10,24 kr. pr. udført arbejdstime (i 2012 er satsen 14,99 kr.).*

Implementering

For at højne motivationen til at arbejde selv om man modtager kontanthjælp, kan satsen for timefradraget i Lov om aktiv socialpolitik § 31 forhøjes.

Alternativt kan man fastsætte et egentligt beløb, som man udover kontanthjælpen må tjene via beskæftigelse. Sidstnævnte vil gøre reglen meget nemmere at administrere og at forstå både for borgere og for medarbejdere.

Det er en smagssag, hvor stor nettogevinsten ved at arbejde skal være, og her vil det være hjælpsomt at konsultere Rådet for Socialt Udsatte i forhold til at fastlægge et fornuftigt niveau, som tilfredsstillende behovet.

Det skal bemærkes, at såfremt en kontanthjælpsmodtager også modtager særlig støtte i henhold til § 34 (støtte til høje boligudgifter eller stor forsørgerbyrde), vil ændringerne i timefradraget ikke få nogen netto-betydning, eftersom beregning af støtte i henhold til § 34 tager afsæt i nettoindkomsten.

3) Optjening af ret til dagpenge

Med en forkortet dagpengeperiode og en høj ledighed vil flere og flere opleve at falde ud af dagpengesystemet. Derfor er der behov for bedre muligheder for at genoptjene retten til dagpenge. Desuden er der behov for, at de personer, der ikke blev medlem af en A-kasse, kan optjene ret til at blive en del af det fællesskab. Følgende ændringer bør overvejes:

- Optjeningskravet ændres til 26 uger fuldtidsarbejde inden for de seneste 3 år mod de nuværende 52 uger.
- Såfremt regeringen vælger at indføre kontanthjælpsjobs, bør disse arbejdstimer også medvirke til (gen)optjening af dagpengeret.
- Det skal være muligt at optjene dagpengeret på de udviklingsjob, som er foreslået tidligere i papiret.

4) Øget kvalitet i sagsbehandlingernes arbejde - nedsatte sagstal

Forsøg i bl.a. Odense og Aabenraa har vist, at der er penge at spare ved at sætte antallet af sager pr. sagsbehandler på kontanthjælpsområdet ned. Det skyldes, at nedsatte sagstal højner kvaliteten i indsatsen. Når den enkelte sagsbehandler har færre sager, er der mere tid til at gå i dybden med hver enkelt sag og følge tættere op, hvor der er behov for det. Derfor bør der igangsættes initiativer, der kan medvirke til, at sagstallet på kontanthjælpsområdet nærmer sig Dansk Socialrådgiverforenings vejledende sagstal på 40-55 sager pr. sagsbehandler.

5) Refusionsreform

Det nuværende refusionssystem har en række uensigtsmæssigheder, da det skævvrider kommunernes indsats fordi mange kommuner fokuserer meget på de indsatser, der udløser refusion og mindre på dem, der ikke gør. Derfor bør der gennemføres en reform af refusionssystemet og evt. den øvrige finansiering.

En finansieringsreform bør tage udgangspunkt i de principper, der ligger i Arbejdsmarkedskommissionens forslag om en enstrenget model. Kommissionens hovedforslag indebærer en ensartet refusionsprocent for alle forsørgelsesudgifter, der aftrappes gradvist over tid. Efter 3 år falder den helt bort. En sådan model kan udvikles så den tager højde for 'social eksport' og forskelle i befolkningssammensætningen i de enkelte kommuner.

Såfremt man ønsker at fastholde refusionssystemet, skal det i højere grad fokusere på resultater frem for proces. Så kommunerne opnår refusion, når et mål er blevet opnået eller en indsats er gennemført. En anden idé kan være at give kommunen refusion med tilbagevirkende kraft, når borgeren er kommet i arbejde.